

Вінниччина фармацевтична: від давнини до сучасності

Фармацевт з душею поета

Подільська Тиманівка Тульчинського району, що на Вінниччині, — село знамените. Раніше колгосп-мільйонер гримів на весь Радянський Союз. Тут були середня і музична школи, Будинок культури і бібліотека, кравецька і шевська майстерні, фотоательє, перукарня, лазня. Власні теплиці і ставки, де розводили рибу, млин, потужний тваринницький комплекс. Сільська лікарня і аптека, що відкрилася у селі у пристосованому приміщенні в 1961 р., протитуберкульозний санаторій на 500 ліжок та школа-інтернат для дітей з розумовою неповносправністю. От якою була колись Тиманівка...

Втім, нині вона більш цікава для тих, хто вивчає історію рідної землі, подорожує Україною, насолоджується красою нашої природи. Сюди недарма пролягають туристичні маршрути, бо ж чи може ще якесь село похвалитися трьома музеями — Історії села та колгоспу, Художнім ім. Т.Г. Шевченка та музеєм О.В. Суворова (тут розташовувалися частини російської армії під командуванням цього полководця, та й сам генерал-фельдмаршал проживав у Тиманівці у 1796–1797 рр.). Є у селі і «Палацова гора», де дотепер посеред парку з віковичними деревами зберігся маєток графа Шереметьєва. Неподалік — невеличке джерельце, вода у якому вважається цілющою. Влітку в селі побували шанувальники історії аж зі Швейцарії.

Однак найбільше багатство серед тиманівських скарбів — люди.

50 РОКІВ І ЦІЛЕ ЖИТТЯ

Провізор Надія Овсіївна Кокоско очолює аптеку в селі Тиманівка 50 років. Повернулася вона до рідного дому в 1969 після закінчення фармацевтичного відділення медичного училища у Києві та одного року роботи в аптеці Білоцерківського району на Київщині. Ще під час навчання після практики в одній з київських аптек завідувачка вмовляла дівчину залишитися у столиці, обіцяла місце в гуртожитку. Але вона, напівсирота, побоялася, що сама у великому місті на зарплату 65 руб. просто не виживе. Та й, чесно кажучи, чекав на неї у Тиманівці коханий Іван, з яким нещодавно вони відсвяткували золоте весілля.

Керівництво викликало Надію Овсіївну на роботу, навіть не давши досидіти з дитиною у декретній відпустці належних півроку, мовляв, приймайте аптеку, бо інших гідних кандидатів не бачимо. А працювати Надія Кокоско вміла завжди! За якийсь час зрозуміла, що колгосп-двічі мільйонер, де головою був двічі Герой соцпраці, народний депутат Верховної Ради України П. Желюк, вартий набагато кращого і сучаснішого аптечного закладу. Тим більше, що в селі проживало 2,5 тис. осіб.

Нову аптеку, за погодження з сільською радою, Вінницьким обласним аптечним управлінням і районним архітектором, вирішили збудувати на території сільської лікарні, що мала 60 терапевтичних і педіатричних ліжок. Щоб і хворим, і лікарям було зручно. Надія Овсіївна сама знаходила і привозила різні проекти. Двоповерхову не погодили, бо задорого, зійшлися на скромнішій одноповерховій будівлі, яка органічно вписалася в лікарняний комплекс.

Нова аптека на території сільського медичного містечка відкрилася у 1977 р. Їй присвоїли четверту категорію з шести. Штат закладу — семеро осіб, зокрема, завідувач, рецептар, асистент, фасувальник, дві санітарки. Працювали у півтори зміни.

За відкриття сучасного аптечного закладу Вінницьке обласне аптечне управління нагородило Надію Кокоско туристичною путівкою за кордон — поїздкою в Австрію та Угорщину.

У сільській аптеці не тільки відпускали готові медикаменти, але й виготовляли ЛЗ. За словами Надії Овсіївни, не аптека — а міні- завод. В асортименті — дистильована вода, стерильні розчини для потреб лікарні, всі екстемпоральні лікарські форми — мазі, супозиторії, пілюлі, багатокомпонентні порошки і мікстури. Процес виготовлення суворо перевіряла санстанція. Також сільська аптека забезпечувала медикаментами аптеку закритого типу, розташовану в протитуберкульозному санаторії. А одного разу сільські фармацевти врятували життя пацієнтів санаторію, які назбирали у лісі грибів і смажили їх на вогнищі. Через масове отруєння людей вони вийшли на роботу вночі, готували стерильні розчини натрію хлориду, глюкози, Рінгера і, на щастя, врятували всіх.

У той час Тиманівка ще квітнула. У селі збудували кінотеатр «Космос», а біля нього — пам'ятник Юрію Гагаріну. Величезний книжковий магазин «Книголюб» приїхали відкривати з Києва поети і письменники, свої гуморески читав Анатолій Паламаренко.

У 1979 р. Надія Овсіївна була делегатом III з'їзду фармацевтів України, що відбувся у Харкові. Розглядали питання підготовки висококваліфікованих кадрів, якісного і безвідмовного обслуговування населення, розширення мережі аптек, особливо у сільській місцевості та з виготовленням, післядипломної підготовки фармацевтичних працівників.

Вищу освіту Надія Кокошко здобула у 1984–1990 рр. на фармацевтичному факультеті Вітебського медичного інституту.

Аптечне виготовлення у тиманівській аптеці припинилося на початку 90-х, як і в багатьох інших українських аптеках. Аптечну продукцію замінили препарати промислового виготовлення. Від сільської лікарні залишилися один лікар, денний стаціонар на кілька ліжок, амбулаторний прийом та стоматологічний кабінет. Коли дер-

жава відмовилася від лікарні, нетривалий час 20 ліжок утримував колгосп. Потім і колгоспу не стало, то ліжка скоротили зовсім.

Тепер офіційно у селі зареєстровано 1200 мешканців, а насправді скільки їх, ніхто й не знає. Багато повиїжджали на заробітки за кордон. Але аптека живе. Хоча прибутку особливого не приносить, без неї свого життя Надія Кокошко не уявляє. Бо любить професію, любить людей, спілкування з ними, відчуває себе потрібною. Внучки це від неї передалося, бо ж в аптеці й виріс. Юрій Кокошко, випускник фармацевтичного факультету Вінницького медичного університету, працює у ТОВ «БадМ» уповноваженою особою вхідного контролю з якості лікарських засобів. Відкриємо таємницю: конспекти в університеті Юрієві допомагала писати бабуся. А невдовзі вона отримає від онука «подяку» — правнучок на підході!

ЗАВЖДИ НА ЗВ'ЯЗКУ

По-різному зустрічали журналістів в аптеках на заході і сході, півдні і півночі України. Але щоб концертом — оце вперше! Надія Кокошко 40 років співає у сільському хорі, є учасницею аматорського фольклорного гурту «Калинове гроно», який має звання народного. Сама назву дібрала, пише вірші і складає пісні. У її творчому доробку — навіть пісня про славнозвісну засипану тиманівську кашу. Ювілейний звітний концерт колективу відбувся в об'єднаній територіальній громаді зі справжнім тріумфом. Колектив запрошують на радіо і телебачення, на концерти, що відбуваються у Вінниці та в сусідніх областях.

Надія Овсіївна — наш сімейний лікар, кажуть односельці. Її телефон завжди увімкнений. Освічена, досвідчена і приязна, сільський провізор ніколи і нікому не відмовляє у допомозі та пораді.

Лариса Дедишина

Септефрил®-Дарниця

1 таблетка містить: декаметоксину 0,2 мг

ГОРЛО?

Реклама лікарського засобу. Перед застосуванням лікарського засобу необхідно обов'язково проконсультуватися з лікарем та обов'язково ознайомитися з інструкцією на лікарський засіб. Реєстраційне посвідчення МОЗ України № 6210/01/01. Зберігати в недоступному для дітей місці. Відпускається без рецепта.

Септефрил®-Дарниця

1 таблетка містить: декаметоксину 0,2 мг

20 таблеток

ФАРМАЦЕВТИЧНА ФІРМА
Дарниця

ФАРМАЦЕВТИЧНА ФІРМА
Дарниця

ВІТЧИЗНЯНА ФАРМАЦЕВТИЧНА
КОМПАНІЯ РОКУ*

www.choice-of-the-year.com.ua

* За результатами конкурсу споживчих вподобань «Вибір року» в Україні 2016, 2017, 2018

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я